

[*] 1866—67 ընդարձակատակ Պաշկուն

սխալագի դեղերից, այնչափ զբաղվել պետի
վրայ որ տակալուած՝ իրեն պետի վերա-
դառնալու
—Այո, Տխովի՛ զուռն ուլ ի՛մա ես, ի՛մա
. . . Այսօր, որովհետեւ ինչ կը վախճանս,
որովհետեւ իմ մէջ թառա կընայ քաւ եւ
թողնելու փշերն . . . Վա՛ղը, նորեն ի՛մա
պետի վրայ, որովհետեւ ինչ զառա՛ն ո՛ր
մէջը պետի սկիւծս, հակադաս՛կ այն հա՛մ-
բարինեղան որոնցմով ուրիշներ զիս պի-
տի աշտուտեն

Այն ածառկցութիւնէն աւիս մը ետք
Գլեն Պէրսոն իր գեղին անունովը Գլասա-
տը Գրեյտոնիլի կը խղզուի եւ Թրոբէն փո-
ղոց սիրտն ընկալանալու մը կը ընտելէր Տխ-
ովի, որ զայն երբեմն երեւին գաղափար
կը տեսնէր, զոսմ՛ էր այն մարդը որ զինք
իր տարբերակին ձեռքէն ազատուով՝ պիտի
հարստացնէր զայն Այլ մտորզը Տանիէլ
աը Շանթովո՛նէն էր

Տանիէլ աը Շանթովո՛նէնը մեծցած ըւ-
լալով՝ իր խորթ հայրն իրեն տարեկան եւ
րեք հարկու հազար ֆրանք կը վճարէր
կանոնաւորապար Տխովի գալն Գլաստոն
նկրկայացնելէ առաջ, անոր կեանքին հա-
րստութեան, ընտանեւքին ու ընտառու-
թեանը վրայ մանրամասն սեղեղութիւն-
ներ տաացած էր

(Շարունակիլի)